

Sygn. akt I C 1475/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Małgorzata Chomiuk

Protokolant st. sekr. sąd. Iwona Bierkat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2016 r. w S.

sprawy z powództwa Z. C.

przeciwko G. P.

o zapłatę

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy w Siedlcach w dniu 28 października 2015 r w sprawie sygn. akt. I Nc 66/15 w zaskarżonej części dotyczącej kwoty głównej w wysokości 615 (sześćset piętnaście) zł, odsetek od tej kwoty od dnia 22 października 2015 r do dnia 6 listopada 2015 r, kosztów postępowania w całości.

I C 1475/15

UZASADNIENIE

Z. C. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzeczenie nim, aby G. P. zapłacił na jego rzecz kwotę 79.969,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty.

W przypadku skutecznego zgłoszenia przez pozwanego G. P. zarzutów od nakazu zapłaty powód wniósł o utrzymanie w mocy wydanego nakazu zapłaty w całości.

W uzasadnieniu swego powództwa Z. C. wskazał, że w dniu 3 kwietnia 2013 r zawarł z pozwanym umowę pożyczki, na mocy której udzielił pozwanemu pożyczki pieniędzy w kwocie 110.000 zł. Zgodnie z umową pożyczkobiorca był zobowiązany do zapłaty odsetek od zaciągniętej pożyczki w wysokości 6% w stosunku rocznym oraz odsetek karnych w wysokości ustawowej za opóźnienie w zwrocie pożyczki. Powód wskazał, iż G. P. zobowiązał się do zwrotu kwoty pożyczki do dnia 30 września 2013 r. Aneksami z dnia 2 października 2013 r strony potwierdziły, że pozwany zwrócił część kwoty pożyczki w wysokości 45.000 zł, jednocześnie przedłużając zwrot pozostałej kwoty pożyczki do dnia 31 grudnia 2013 r. Kolejnym aneksem nr(...) z dnia 15 lutego 2014 r strony uzgodniły, że pozostała część kwoty pożyczki łącznie z należnymi odsetkami zostanie zwrócona do dnia 30 czerwca 2014 r. Powód wskazał, iż pozwany na zabezpieczenie roszczeń powoda z tytułu spłaty udzielonej pożyczki wystawił i przy zawarciu umowy przekazał powodowi weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową. Wobec braku spłaty przez pozwanego udzielonej mu pożyczki, powód wypełnił weksel własny in blanco zgodnie z deklaracją wekslową. Z. C. wskazał, że na kwotę wpisaną w wekslu składają się: kwota 65.000 zł – niespłacona pożyczka, kwota 3.272,88 zł – odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym od kwoty 110.000 zł od dnia 4 kwietnia 2013 r do dnia 2 października 2013 r, kwota 2.884,93 zł – odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym od kwoty 65.0000 zł od dnia 3 października 2013 r do dnia 30 czerwca 2014 r, kwota 8.197,12 zł – odsetki za opóźnienie w spłacie zadłużenia w wysokości ustawowej od kwoty 65,000 zł od dnia 1 lipca 2014 r do dnia 9 października 2015 r data wypełnienia weksla), kwota 615 zł – koszty obsługi prawnej powoda

w zakresie realizacji jego uprawnień wynikających z niniejszego postępowania. Powód wskazał, iż pismem z dnia 9 października 2015 r zawiadomił pozwanego o wypełnieniu weksla, wezwał do jego wykupu oraz zawiadomił o terminie przedstawienia weksla do zapłaty. Pismo to zgodnie z treścią deklaracji wekslowej zostało wysłane pozwanemu na adres wskazany w deklaracji wekslowej, obecny adres zamieszkania pozwanego oraz na jego adres mailowy na 7 dni przed datą płatności weksla. Pozwany nie dokonał wykupu weksla w dacie jego płatności tj. do dnia 19 października 2015 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym w dniu 28 października 2015 r Sąd Okręgowy w Siedlcach nakazał pozwanemu G. P., aby zapłacił powodowi Z. C. kwotę 79.969,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 października 2015 r do dnia zapłaty oraz kwotę 4.617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tym terminie zarzuty.

W ustawowym terminie G. P. wniósł zarzuty od wydanego nakazu zapłaty z dnia 28 października 2015 r i zaskarżył go w części dotyczącej kwoty głównej w wysokości 615 zł oraz odsetek od tej kwoty od dnia 22 października 2015 r do dnia 6 listopada 2015 r, kosztów postępowania w całości. W związku z powyższym G. P. poprzez swego pełnomocnika wniósł o uchylenie nakazu zapłaty w części tj. co do kwoty 615 zł oraz odsetek ustawowych od tej kwoty od dnia 22 października 2015 r do dnia 6 listopada 2015 r, oddalenie powództwa w ww. zakresie, nieobciążanie pozwanego kosztami procesu w całości na zasadzie wskazanej w treści art. 102 k.p.c., zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w trybie art. 101 k.p.c.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany wskazał, że spełnił w stosunku do powoda całość zadłużenia wynikającego z przedłożonego w niniejszej sprawie weksla własnego in blanco z dnia 3 kwietnia 2013 r, zabezpieczającego umowę pożyczki zawartą pomiędzy stronami w dniu 3 kwietnia 2013 r. Pozwany podniósł, iż uiszczył powodowi również sporną kwotę kosztów postępowania zasądzoną od niego na rzecz powoda w nakazie zapłaty. Przyczyną spełnienia świadczenia w zakresie spornej kwoty był przymus ze strony powoda wyrażony w rozpoczęciu postępowania przed sądem wieczystoksięgowym właściwym dla nieruchomości należącej do pozwanego oraz jego małżonki oraz zagrożeniem wszczęcia postępowania egzekucyjnego. W ocenie pozwanego postępowanie związane z zawiadomieniem o wypełnieniu weksla oraz wezwaniem o wykupie weksla wraz z zaświadczeniem o terminie przedstawienia weksla do zapłaty oraz wszczęcie przedwcześnie postępowania o zapłatę jest wprost związane z działaniem powoda dążącym do wymuszenia na pozwanym odstąpienia od sprzedaży domu posadowionego w kompleksie mieszkalnym wybudowanym przez powoda, za cenę niższą niż cena oferowanych dotychczas przez powoda jako developera domów jednorodzinnych w tym kompleksie mieszkalnym. Po tygodniu od poinformowania żony powoda o zamiarze i warunkach sprzedaży domu przez pozwanego, otrzymał on maila z zawiadomieniem o wypełnieniu weksla oraz informacją o wykupie. zawiadomienie nie zawierało informacji o sposobie dokonania płatności, formy płatności weksla tj. danych rachunku bankowego. Pozwany podniósł, iż korespondencja kierowana do niego przez powoda była przesyłana na nieprawidłowy adres pozwanego, mimo iż został wskazany w umowie, aneksach do umowy i deklaracji wekslowej. Pozwany wskazał, iż skontaktował się z powodem pismem datowanym na dzień 10 września 2015 r (data omyłkowa, prawidłowa data to 10 października 2015 r). Pismo to zostało odebrane przez powoda dopiero w dniu 22 października 2015 r. Pełnomocnik powoda ustosunkował się do przedstawionej propozycji dopiero w dniu 27 października 2015 r, tj. po wniesieniu pozwu w tej sprawie. Pełnomocnik powoda pismem z dnia 27 października 2015 r ustosunkował się do pisma pozwanego wskazując, że nie jest możliwe częściowe spełnienie świadczenia z weksla, powtarzając żądanie wskazane w piśmie z dnia 9 października 2015 r. Pozwany stoi na stanowisku, że tym samym pełnomocnik powoda odmówił przyjęcia świadczenia częściowego. Pozwany wskazał, iż w październiku 2015 r zwracał się do powoda z prośbą o prolongatę spłaty i uregulowanie weksla dopiero po uzyskaniu środków ze sprzedaży nieruchomości. Pozwany zaproponował powodowi dodatkowe zabezpieczenie spłaty wiarygodności z weksla. Pozwany wskazał, iż podejmował próby porozumienia się zarówno z powodem jak i pełnomocnikiem celem omówienia warunków spłaty kwoty określonej w wekslu i uzyskania numeru konta bankowego, na jakie miałyby zostać dokonana wpłata. Pozwany w dniu 4 listopada 2015 przelał kwotę 10.000 zł tytułem częściowej spłaty weksla na jedyne znane mu konto bankowe powoda. Pieniądze te jednak zostały pozwanemu następnego dnia zwrócone. Powód

dopiero w dniu 5 listopada 2015 r wskazał pozwanemu numer rachunku bankowego do dokonania spłaty weksla. W dniu 6 listopada 2015 r pozwany spełnił wobec powoda zobowiązanie w kwocie 80.302,96 zł, co odpowiadało sumie wekslowej wraz z odsetkami od dnia 28 października 2015 r do dnia zapłaty. Pozwany wskazał iż w dniu 14 listopada 2015 r uiszczył powodowi kwotę 4.617 zł pod groźbą postępowania egzekucyjnego. Zapłata nastąpiła z zastrzeżeniem jej zwrotu. Pozwany wskazał, iż równocześnie powód pomimo prowadzenia rozmów z pozwanym i jego woli zapłaty wszczął postępowanie mające na celu wpis do księgi wieczystej nieruchomości należącej do pozwanego i jego żony ostrzeżenia. Pozwany wskazał, iż w niniejszym postępowaniu zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające nie obciążanie go kosztami niniejszego postępowania w całości. Opisane działanie powoda jest niezgodne z zasadami współżycia społecznego, a jego zachowanie powzięte po zawiadomieniu o wypełnieniu weksla oraz wezwaniu do wykupu weksla było nakierowane na uzyskanie nakazu zapłaty z weksla celem uniemożliwienia pozwanemu sprzedaży nieruchomości na warunkach niekorzystnych dla działalności powoda. Pozwany wskazał, iż nie dał on powodu do wytoczenia przedmiotowej sprawy, uznał powództwo przy pierwszej czynności procesowej, spełnił świadczenie, a zatem zachodzą podstawy do zwrotu pozwanemu kosztów procesu na podstawie art. 101 k.p.c. Pozwany wskazał, iż objęte sumą wekslową koszty obsługi prawnej nie wynikają z łączącego strony stosunku podstawowego. Zostały one arbitralnie ustalone przez powoda. Deklaracja wekslowa zawiera wyłącznie upoważnienie do wystawienia weksla in blanco w stosunku do zobowiązania podstawowego wynikającego z umowy pożyczki z dnia 3 kwietnia 2015 r. Powód nie miał zatem podstaw do uzupełnienia weksla in blanco ponad upoważnienie wynikające ze stosunku podstawowego łączącego strony.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 3 kwietnia 2013 r G. P. jako pożyczkobiorca i Z. C. jako pożyczkodawca zawarli umowę pożyczki pieniędzy w kwocie 110.000 zł. Zgodnie z umową pożyczkobiorca był zobowiązany do zapłaty odsetek od zaciągniętej pożyczki w wysokości 6% w stosunku rocznym oraz odsetek karnych w wysokości ustawowej za opóźnienie w zwrocie pożyczki. G. P. zobowiązał się do zwrotu kwoty pożyczki wraz z odsetkami do dnia 30 września 2013 r. (umowa k. 8)

Pozwany G. P. na zabezpieczenie roszczeń powoda z tytułu spłaty udzielonej pożyczki wystawił i przy zawarciu umowy przekazał powodowi weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową, z której wynikało, że Z. C. ma prawo wypełnić weksel w każdym czasie w wypadku naruszenia warunków umowy pożyczki na sumę odpowiadającą pełnemu zobowiązaniu finansowemu wobec Z. C. włącznie z przysługującymi odsetkami i innymi kosztami. Przy czym Z. C. miał prawo opatrzyć weksel klauzulą „bez protestu” i datą płatności według uznania, zawiadamiając G. P. pocztą elektroniczną lub listem poleconym najpóźniej 7 dni przed datą płatności. Jako miejsce płatności weksla w deklaracji wekslowej wskazano miejsce zamieszkania Z. C. w H. przy ul. (...). (deklaracja wekslowa k. 14)

W dniu 2 października 2013 r strony zawarły aneks do umowy pożyczki z dnia 3 kwietnia 2013 r, w którym potwierdziły, że pozwany w dniu 2 października 2013 r zwrócił powodowi część kwoty pożyczki w wysokości 45.000 zł. Jednocześnie strony dokonały zmiany § 3 umowy pożyczki w ten sposób, że pozostała część kwoty pożyczki łącznie z należnymi odsetkami pożyczkodawca zwróci do dnia 31 grudnia 2013 r. (aneks do umowy k. 12)

Kolejnym aneksem nr (...) do umowy pożyczki zawartym dnia 15 lutego 2014 r strony nadały nowe brzemienie § 3 umowy pożyczki poprzez określenie, że pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pozostałej części kwoty pożyczki łącznie z należnymi odsetkami do dnia 30 czerwca 2014 r. (aneks nr (...) k. 13)

Wobec braku spłaty przez pozwanego udzielonej mu pożyczki, powód wypełnił weksel własny in blanco zgodnie z deklaracją wekslową. Jako data płatności została wpisana data 19 października 2015 r, miejsce płatności wskazano w H. przy ul. (...). Kwotę do zapłaty określono na 79.969,93 zł. (weksel k. 27)

Na kwotę wpisaną w wekslu składają się: kwota 65.000 zł z tytułu niespłaconej pożyczki, kwota 3.272,88 zł – odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym od kwoty 110.000 zł od dnia 4 kwietnia 2013 r do dnia 2 października 2013 r, kwota 2.884,93 zł – odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym od kwoty 65.0000 zł od dnia 3 października 2013 r do dnia 30 czerwca 2014 r, kwota 8.197,12 zł – odsetki za opóźnienie w spłacie zadłużenia w wysokości ustawowej od

kwoty 65.000 zł od dnia 1 lipca 2014 r do dnia 9 października 2015 r., kwota 615 zł – koszty obsługi prawnej powoda. (kalkulator odsetek k. 18 – 21, faktura za usługę prawną k. 22)

Pismem z dnia 9 października 2015 r powód poprzez swego pełnomocnika zawiadomił pozwanego o wypełnieniu w dniu 9 października 2015 r weksla na kwotę 79.969,93 zł., wezwał do jego wykupu oraz zawiadomił o terminie przedstawienia weksla do zapłaty i miejscu jego płatności. Pismo to zgodnie z treścią deklaracji wekslowej zostało wysłane pozwanemu na adres wskazany w deklaracji wekslowej, obecny adres zamieszkania pozwanego oraz na jego adres mailowy na 7 dni przed datą płatności weksla. (pismo k. 23, potwierdzenie nadania pisma k. 24, 25, korespondencja mailowa k. 26)

Pozwany nie dokonał wykupu weksla w dacie jego płatności tj. do dnia 19 października 2015 r. (okoliczność bezsporna)

Pismem datowanym na dzień 10.09.2015 pozwany G. P. w związku z powyższą informacją o wypełnieniu weksla na kwotę 79.969,93 zł zwrócił się do powoda z prośbą o wskazanie podstaw do wypełnienia powyższą kwotą. Według pozwanego jego zadłużenie wynosiło 60.000 zł plus odsetki. Jednocześnie pozwany zaproponował rozważenie polubownego załatwienia sprawy poprzez wykup weksla za kwotę 55.000 zł do dnia 31 grudnia 2015 r. Data wpisana w piśmie została omyłkowo określona jako wrześniowa, a nie październikowa. Pismo to zostało wysłane przez pozwanego dopiero w dniu 20.10.2015 r, a powód otrzymał je w dniu 22.10.2015 r, zaś jego pełnomocnik otrzymał pismo w dniu 21.10.2015 r. (pismo k. 60, potwierdzenie nadania i odbioru pisma k. 60v – 61)

W odpowiedzi na pismo pozwanego pełnomocnik powoda pismem z dnia 27 października 2015 r wskazał sposób wyliczenia kwoty wpisanej w wekslu, a także wskazał, iż jedyną możliwością polubownego załatwienia sprawy jest wpłata przez pozwanego kwoty wskazanej w wekslu. (pismo k. 62)

Wnioskiem z dnia 30 października 2015 r Z. C. wystąpił do Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim o wpis w dziale III księgi wieczystej kw. (...) ostrzeżenia o wytoczeniu przeciwko G. P. powództwa o zapłatę przed Sądem Okręgowym w Siedlcach, sygn. akt. I Nc 66/15. (zarządzenie k. 65- 65v)

W listopadzie 2015 pomiędzy stronami wymieniona została korespondencja w formie wiadomości sms oraz wiadomości mailowych, w których w dniu 5.11.2015 r powód wskazał pozwanemu numer konta bankowego, na który mogłaby być dokonana wpłata należności wynikającej z weksla. (wydruk z wiadomościami sms k. 63 – 63v, wydruk z wiadomościami mailowymi k. 64)

W dniu 4 listopada 2015 r pozwany dokonał przelewu kwoty 10.000 tytułem spłaty z umowy pożyczki z dnia 3 kwietnia 2013 r zł na jedyny znany mu rachunek bankowy powoda. W dniu 5 listopada 2015 r pozwany otrzymał zwrot ww. kwoty. (potwierdzenie wykonania przelewu k. 53, potwierdzenie przelewu otrzymanego k. 54)

W dniu 06.11.2015 r pozwany G. P. przelał na rachunek bankowy powoda kwotę 80.302,95 zł, co odpowiadało sumie wekslowej wraz z odsetkami od dnia 28 października 2015 r do dnia zapłaty. Pismem z dnia 9.11.2015 r Z. C. pokwitował otrzymanie tej kwoty i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty kosztów procesu wynikających z wydanego nakazu zapłaty pod rygorem skierowania sprawy do komornika celem egzekucji pozostałej do zapłaty należności. (pismo k. 51)

W dniu 12.11.2015 r G. P. przelał na rachunek bankowy powoda kwotę 4.617 zł. Pismem z dnia 14 listopada 2015 r Z. C. pokwitował otrzymanie tej kwoty. (pismo k. 52, k. 59, potwierdzenie wykonania przelewu k. 59v)

Pismem z dnia 17 listopada 2015 r skierowanym do Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim Wydział Ksiąg Wieczystych Z. C. cofnął wobec spłaty należności przez pozwanego wniosek o wpis w księdze wieczystej kw. (...) ostrzeżenia o wytoczeniu przeciwko G. P. powództwa o zapłatę przed Sądem Okręgowym w Siedlcach, sygn. akt. I Nc 66/15. (pismo k. 66) Zarządzeniem z dnia 23.11.2015 r wniosek został zwrócony wobec nie uiszczenia opłaty od wniosku. (zarządzenie k. 65- 65v)

Sąd zważył , co następuje:

W przedmiotowej sprawie pozwany G. P. wniósł zarzuty od wydanego nakazu zapłaty z dnia 28 października 2015 r i zaskarżył go jedynie w części dotyczącej kwoty głównej w wysokości 615 zł oraz odsetek od tej kwoty od dnia 22 października 2015 r do dnia 6 listopada 2015 r, kosztów postępowania w całości. Tym samym Sąd rozpoznawał niniejszą sprawę tylko w granicach powództwa i wniesionych zarzutów.

W przedmiotowej sprawie zobowiązanie pozwanego wynika z treści weksla ,który był podstawą wydania nakazu zapłaty. W procesie weksel stanowi wystarczający dowód zobowiązania. Domniemywa się również, że wszystkie dane na nim umieszczone są prawdziwe. Pozwany wystawił weksel in blanco i wręczył go wierzycielowi, przez co nastąpiło zawarcie porozumienia między wystawcą weksla, a osobą, której ten weksel został wręczony określające sposób jego uzupełnienia. Do weksla została dołączona deklaracja wekslowa w formie pisemnego oświadczenia wystawcy weksla. Oświadczenie woli wierzyciela o zawarciu porozumienia może nastąpić w sposób dorozumiany w chwili przyjęcia deklaracji, nie jest konieczne złożenie przez niego podpisu na deklaracji. Porozumienie między wystawcą weksla a wierzycielem jest umową, musi zatem określać wzajemne prawa i obowiązki stron umowy. W szczególności w deklaracji powinien być wskazany zakres uprawnień wierzyciela do uzupełnienia weksla in blanco.

W przedmiotowej sprawie pozwany G. P. na zabezpieczenie roszczeń powoda z tytułu spłaty udzielonej pożyczki wystawił i przy zawarciu umowy przekazał powodowi weksel własny in blanco wraz z deklaracją wekslową. Wynikało z niej, że Z. C. ma prawo wypełnić weksel w każdym czasie w wypadku naruszenia warunków umowy pożyczki na sumę odpowiadającą pełnemu zobowiązaniu finansowemu wobec Z. C. włącznie z przysługującymi odsetkami i innymi kosztami. Zatem z deklaracji wekslowej nie wynika, iż kwota wpisana na wekslu powinna obejmować tylko niespłaconą należność i odsetki. Wyraźna wola stron było, aby suma odpowiadająca pełnemu zobowiązaniu finansowemu pozwanego obejmowała także koszty związane z egzekwowaniem zobowiązania przez wierzyciela. Niewątpliwie kosztem takim jest obsługa prawna wierzyciela związana z wypełnieniem weksla i podjęciem dalszych czynności zmierzających do wyegzekwowania należności wynikającej z weksla. W tej sprawie powód przedstawił fakturę wystawioną przez Kancelarie (...) sp. j. z siedziba w W. z dnia 08.10.2015 r na kwotę 615 zł. Faktura ta obejmowała usługę prawną, a data wystawienia oraz pisma procesowe pełnomocnika powoda kierowane po wypełnieniu weksla do pozwanego jednoznacznie potwierdzają, że powód w związku z wypełnieniem weksla korzystał z pomocy prawnej. Prawdziwość tej faktury nie była kwestionowana przez pozwanego. W ocenie Sądu treść deklaracji wekslowej podpisanej przez pozwanego pozwalała na ujęcie ww. kwoty w sumie wpisanej na wekslu. Tym samym weksel został wypełniony zgodnie z postanowieniami zawartymi w deklaracji wekslowej. Argumenty podnoszone przez pozwanego w tym zakresie są nieuzasadnione i jako takie nie mogą zostać uwzględnione. W tym miejscu wskazać należy ,iż strony nie ograniczyły wysokości kosztów wskazanych w deklaracji wekslowej. Zatem powód miał prawo samodzielnie określić wysokość tych kosztów w oparciu o odpowiedni dokument potwierdzający poniesienie tych kosztów oraz ich związek z zobowiązaniem pozwanego objętym wekslem. Mając na uwadze powyższe Sąd nie uwzględnił zarzutu pozwanego w tym zakresie i utrzymał nakaz zapłaty w zaskarżonej części dotyczącej kwoty 615 zł i należnych od tej kwoty odsetek od chwili wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Przedmiotem zaskarżenia przez pozwanego wydanego nakazu zapłaty były również określone w nim koszty procesu. Wskazując na treść art. 101 k.p.c. pozwany podnosił ,iż nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. W świetle doktryny i orzecnictwa pozwany nie daje powodu do wytoczenia powództwa, jeżeli jego stosunek wobec roszczenia powoda, oceniony zgodnie z doświadczeniem życiowym, usprawiedliwia wniosek, że powód uzyskałby zaspokojenie swojego roszczenia bez wytoczenia powództwa. Jednocześnie wskazać należy ,iż stanowisko doktryny dotyczące stosowania art. 101 k.p.c. jednoznacznie mówi , że z uwagi na specyfikę postępowania nakazowego oraz określone w treści ww. przepisu przesłanki nie ma on zastosowania w postępowaniu nakazowym i upominawczym w ramach trybu procesowego. (Tomasz Demendecki, komentarz do art. 101 k.p.c., Lex Omega, Grzegorz Misiurek-Sędzia Sądu Najwyższego ,komentarz do art. 101 k.p.c., Lex Omega). Poza tym nie można zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego ,iż nie dał powodów do wytoczenia przedmiotowej sprawy. Ostateczny termin zapłaty zobowiązania wynikającego z zawartej przez strony umowy upływał w dniu 30 czerwca

2014 r. Powód weksel wystawiony przez pozwanego wypełnił dopiero w dniu 9 października 2015 r, a więc po upływie 15 miesięcy od ostatecznej daty płatności. W tym czasie pozwany nie dokonał żadnej wpłaty na poczet istniejącego zobowiązania. Strony nie zawarły też kolejnego aneksu do umowy, który wskazywałby na inny termin płatności niż wynikający z aneksu do umowy. Zatem powód miał pełne prawo wypełnić weksel i przystąpić do dochodzenia swoich roszczeń w stosunku do pozwanego. W świetle powyższego bez znaczenia są dodatkowe okoliczności sugerowane przez pozwanego, a dotyczące sprzedaży przez niego domu w kompleksie mieszkaniowym wybudowanym przez powoda. G. P. od kilkunastu miesięcy był w zwłoce ze spełnieniem swego zobowiązania wobec powoda. Wiadomość o wyzbywaniu się przez niego majątku w postaci domu mogła mieć wpływ na podjęcie działań ze strony powoda zmierzających do wyegzekwowania swojego roszczenia. Jednak okoliczność ta nie może skutkować uznaniem złej woli wierzyciela, który od długiego czasu oczekuje na spełnienie zobowiązania przez dłużnika i obawia się czy uzyska zaspokojenie po zbyciu przez niego majątku. Pozwany G. P. przyznał, że w dniu 9 października 2015 r otrzymał wiadomość mailową z zawiadomieniem o wypełnieniu weksla i terminem wykupu określonym na dzień 19 października 2015 r. Dodatkowo pozwanemu zostały przesłane listem poleconym pisma o tej samej treści na dwa adresy, w tym jeden wpisany w deklaracji wekslowej. Wynika to jednoznacznie z dołączonych do akt sprawy dowodów nadania przesyłek. Pozwany został zatem zawiadomiony o wypełnieniu weksla i wezwany do jego zapłaty w sposób określony w podpisanej przez niego deklaracji wekslowej. Treść pisma dotarła do pozwanego i zapoznał się z jego treścią. Mimo, iż termin płatności weksla został określony na dzień 19 października 2015 r pozwany swoje pismo z propozycją polubownego załatwienia sprawy oraz ustalenia sposobu wyliczenia kwoty wpisanej w pozwie wysłał dopiero w dniu 20 października 2015 r, co również jednoznacznie wynika z dowodu nadania tego pisma. Powyższe wskazuje na to, iż pozwany nie zamierzał wykupić weksla w terminie w nim wskazanym. Bez znaczenia zatem jest data z jaką pełnomocnik powoda udzielił pozwanemu odpowiedzi na jego pismo. Wymiana korespondencji pomiędzy pozwanym a pełnomocnikiem powoda świadczy o tym, iż była pomiędzy nimi zachowana komunikacja. Opóźnienia w uzyskaniu przez pozwanego określonych informacji od pełnomocnika powoda wynikały jedynie z zawinionych zachowań samego pozwanego, który swoją korespondencję do powoda i jego pełnomocnika kierował już po upływie terminu do wykupu weksla. Poza tym powód miał prawo domagać się zapłaty całej należności przez pozwanego i nie godzić się na ograniczenie zapłaty do kwoty wskazanej przez pozwanego. Tym samym złożenie przez pełnomocnika powoda pozwu do Sądu w dniu 22 października 2015 r również uznać należy za uzasadnione. Takie zachowanie powoda w żadnym razie nie stanowi nadużycia przysługującego mu prawa do dochodzenia ważnego zobowiązania. Działanie powoda w świetle wyżej wskazanych ustaleń nie może również zostać uznane za przedwczesne.

W treści weksla w sposób jednoznaczny został określony termin płatności oraz miejsce płatności kwoty wpisanej w wekslu. Zapisy te odpowiadały treści zawartej w deklaracji wekslowej. Jako miejsce płatności weksla w deklaracji wekslowej wskazano miejsce zamieszkania Z. C. w H. przy ul. (...). Treść tej deklaracji była znana pozwanemu. Nie został tam wskazany bank, rachunek bankowy powoda. Tym samym oczekiwanie przez pozwanego na informacje o numerze rachunku bankowego na jaki ma być wpłacona kwota wynikająca z weksla było całkowicie nieuzasadnione i zmierzało de facto do opóźnienia w płatności istniejącego zobowiązania. Ani zawarta przez strony umowa, ani deklaracja wekslowa nie nakładały na powoda obowiązku wskazania pozwanemu numeru rachunku bankowego na jaki wpłacona miała być kwota wynikająca z weksla. Poza tym dołączona do akt sprawy korespondencja mailowa oraz sms -owa pomiędzy stronami wskazuje na to, iż po zapytaniu pozwanego o numer rachunku bankowego powód takie dane mu przedstawił. Pozwany przełał kwotę 10.000 zł na rachunek bankowy, co do którego nie miał pewności czy jest własnością pozwanego. Jak się okazało później powód wskazał pozwanemu zupełnie inny rachunek bankowy, na który dokonany został przelew. Zatem zwrot kwoty z rachunku, co do którego trudno określić z całą pewnością czy stanowi rachunek powoda nie może zostać uznany za brak woli ze strony powoda przejęcia części świadczenia ze strony pozwanego.

Nakaz zapłaty został w tej sprawie wydany w dniu 28 października 2015 r. Odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu został doręczony pozwanemu dopiero w dniu 19.11.2015 r po dwukrotnym awizowaniu przesyłki pocztowej. Przy czym pierwsze awizo pozostawiono w skrzynce pocztowej pozwanego w dniu 6.11.2015 r o godz. 8.50. Wynika to z dowodu doręczenia. W tym dniu pozwany dokonał przelewu kwoty 80.302,96 zł na rzecz powoda z tytułu należności wynikającej z weksla. W dniu 12 listopada 2015 r pozwany przełał na rzecz powoda kwotę 4.617 zł. Zasadnym zatem

było dopiero po tej dacie wycofanie przez powoda wniosku wieczystoksięgowego o wpisanie ostrzeżenia. Jak wynika z pisma powoda swoje stanowisko wysłał do Sądu w dniu 17 listopada 2015 r. Nie można zatem uznać, aby dopuścił się w tym zakresie zbędnej zwłoki.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd uznał, iż w tej sprawie nie wystąpiły przesłanki określone w treści art. 102 k.p.c. pozwalające na nieobciążenie pozwanego kosztami procesu. Powód występując do Sądu z pozwem w niniejszej sprawie nie naruszył przepisów prawa ani zasad współżycia społecznego. Jego roszczenie zostało zaspokojone przez powoda dopiero w toku niniejszej sprawy po wydaniu przez Sąd nakazu zapłaty. Powodowi służy zatem żądanie zwrotu poniesionych kosztów procesu, co zostało uwzględnione w treści wydanego nakazu zapłaty.

Z uwagi na powyższe ustalenia Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych przez pozwanego i utrzymał nakaz zapłaty w mocy w zaskarżonej części (w pozostałej części wobec braku zaskarżenia nakaz zapłaty uprawomocnił się).

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w wyroku

_____